

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 901/2015
08.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца Д.М. из С., Н.С. из Г., Б.П. из Ш., Ј.Б. из Б.П. и М.Ћ. из З., чији је пуномоћник Д.П.Ш.С., адвокат у Н.С., против туженог Ж.С. АД из Б., чији је пуномоћник А.Б., адвокат у Б., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 360/14 од 25.04.2014. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 360/14 од 25.04.2014. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 360/14 од 25.04.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 360/14 од 25.04.2014. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1929/2012 од 03.12.2013. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу Д.М. исплати износ од 199.999,11 динара (148.437,85 динара главнице и припадајуће камате од 51.561,26 динара) са законском затезном каматом на износ главнице од 148.437,85 динара, почев од 01.08.2013. године до исплате, тужиоцу Н.С. укупан износ од 187.376,18 динара (139.609,38 динара главнице и припадајуће камате од 47.766,20 динара) са законском затезном каматом на износ главнице од 139,609,98 динара, почев од 01.08.2013. године до исплате, тужиоцу Ј.Б. укупан износ од 198.106,28 динара (146.815,42 динара главнице и припадајућа камата од 51.290,86 динара) са законском затезном каматом на износ од 146.815,42 динара, почев од 01.08.2013. године до исплате и тужиоцу М.Ћ. укупан износ од 217.286,93 динара (161.514,43 динара главнице и припадајуће камате од 55.772,50 динара) са законском затезном каматом на износ главнице од 161.514,43 динара, почев од 01.08.2013. године до исплате, те је обавезан тужени да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка у износу од 477.250,83 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 360/14 од 25.04.2014. године, ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Решењем Р4 143/14 од 26.11.2014. године, Апелациони суд у Новом Саду није прихватио предлог туженог да се Врховном касационом суду предложи одлучивање по ревизији изјављеној против пресуде тог суда Гж 36/14 од 25.04.2014. године, сматрајући да нису испуњени услови прописани наведеном одредбом, с обзиром да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или изврши ново тумачење права.

И по оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени апелационог суда, односно Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права (посебна ревизија).

У конкретном случају нису испуњени услови за примену члана 404. став 1. ЗПП. јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Побијаном првостепеном одлуком није одступљено од судске праксе, те је правно схватање другостепеног суда у складу са правним закључком донетим на седници Грађанског одељења Врховног суда Србије од 28.04.2009. године, који се и сада примењује, а односи се на права запослених на увећану зараду по основу сменског рада. Закључак гласи: "Запослени има право на увећану зараду од најмање 26% од основне зараде за рад у сменама, ако тај рад није вреднован приликом утврђивања основне зараде и права на увећање од још 26% од основне зараде за сменски рад ноћу (трећа смена од 22,00 – 06,00 часова)". Такође, одлука је у складу и са правним закључком донетим на седници Грађанског одељења Врховног Касационог суда Србије од 23.09.2014.године, а односи се на права запослених на увећану зараду по основу сменског рада. Закључак гласи: „Рад по временском редоследу 12(рад)-24(одмор)-12(рад)-48(одмор) који се у стварности континуирано обавља из дана у дан, из месеца у месец,из године у годину има карактер сменског рада, а не прерасподеле радног времена.Између сменског рада и прерасподеле радног времена постоје суштинске разлике. Прерасподела радног времена се врши кад то захтева природа делатности, организација рада, боље коришћење одређеног посла у утврђеним роковима(члан 57 Закона о раду). Природа делатности је разлог за прерасподелу код сезонских послова (грађевинарство, туризам, производња топлотне енергије, пољопривреда, шумарство и друге области рада у којима постоје периоди појачане активности у сезони или мање активности (вансезона). Организација рада може бити разлог за прерасподелу код повећаног обима посла (изненадног

или не очекиваног), што у конкретном случају не стоји. Јасно је само по себи да боље коришћење средстава рада или рационалније коришћење радног времена или извршење одређених послова у утврђеним роковима нису разлози који би код делатности железнице указивали да се ради о прерасподели радног времена.“

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11) ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци су поднели тужбу 07.12.2012. године, те су захтевали исплату одређених новчаних накнада на име сменског рада, накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор, а као вредност предмета спора означили су износ од 2.568.790,00 динара. У току спора тужиоци су поднеском од 17.10.2013. године тражили да се тужиоцу Д.М. исплати износ од 199.999,11 динара, тужиоцу Н.С. износ од 187.376,18 динара, тужиоцу Б.П. износ од 198.239,60 динара, тужиоцу Б.Ј. износ од 198.106,28 динара и тужиоцу М.Ћ. износ од 217.286,93 динара.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу дозвољеност ревизије оцењује се према члану 403. став 3. ЗПП, као и у другим имовинско-правним споровима. У конкретном случају, иако тужиоци траже заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена) јер предмет тражене правне заштите је исплата разлике у заради. У имовинско-правном спору више тужилаца, који се налазе у формалној процесној заједници обичних активних супарничара у смислу члана 205. и 209. ЗПП. Према одредби члана 209. ЗПП сваки супарничар је у парници самостална странка и његове радње или пропуштања не користе нити штете другим супарничарима. Код обичног супарничарства вредност предмета спора у смислу члана 30. став 2. ЗПП одређује се према вредности сваког појединог захтева, па се за оцену дозвољености ревизије узима у обзир појединачна вредност тужбеног захтева сваког од супарничара, а не збир свих тужбених захтева.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном захтеву који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела за сваког од супарничара не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци у ставу другом
изреке.

Председник већа - судија
Звездана Луговац,с.р.

За тачност отправка